

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău Călugăreanu Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui

Șendrea Dorel Lavrentie,

născut la 30 mai 1949, originar din s. Cruzești, mun. Chișinău, domiciliat în s. Tohatin, mun. Chișinău

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 13 iulie 2012 - pînă la 14 august 2013; (instanța de fond);

2. de la 07 octombrie 2013 - pînă la 22 ianuarie 2014; de la 20 august 2014 - pînă la 24 aprilie 2015 (instanța de apel);

3. de la 01 aprilie 2014 - pînă la 15 iulie 2014; de la 02 iulie 2015 - pînă la 28 octombrie 2015 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 14 august 2013, Șendrea Dorel a fost condamnat în baza art. 186 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 85 Cod penal, prin cumul parțial de sentințe la pedeapsa numită s-a adăugat parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 09 iunie 2008, fiindu-i numită pedeapsa definitivă de 5 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Macari Gheorghe, a fost admisă în principiu.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Șendrea Dorel, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în perioada 25 aprilie 2012 – 04 mai 2012, aflîndu-se pe lotul de teren situat pe str. Sf. Vineri, nr. 15

din com. Tohatin, mun. Chișinău, pe ascuns, a sustras 79 de „carcase pentru sere”, confecționate din oțel zincat, cu lungimea de 9 m. și accesoriile pentru completarea lor, cauzându-i părții vătămate Macari Gh., o daună materială.

Instanța a reîncadrat acțiunile inculpatului din prevederile art. 186 alin. (4) în cele ale art. 186 alin.(1) Cod penal.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Golban Serghei în numele inculpatului care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea soluției solicitate s-a invocat că concluzia instanței precum că Șendrea D., pe ascuns a sustras 70 de arcuri ce-i aparțin lui G. Macari și că acțiunile acestuia întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, este pripită, or în speță s-a constatat că Șendrea D. la rugămintea lui A. Crîșmari, care împreună cu rudele sale deținea o cotă valorică mare a evacuat 52 de arcuri metalice pe care le-a depozitat pe terenul de pământ ce-i aparține situat lângă satul vecin, cu scopul de a le procura ulterior de la aceștia.

Cele menționate au fost confirmate și de martorii O. Ciupac, C. Șendrea, A. Crîșmari și N. Miron, însă instanța a lăsat declarațiile acestor martori fără careva apreciere.

Totodată, G. Macari, eronat a fost recunoscut parte vătămată, or proprietar al carcaselor pentru sere cu suprafața de 6500 m.p., potrivit actelor de proprietate este I. Macari.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2014, apelul declarat a fost respins ca nefondat și menținută sentința contestată.

5. Curtea de apel a constatat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei, a apreciat probele prezentate de părți din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane.

6. Nefiind de acord cu hotărârile adoptate de instanțele judecătorești avocatul Golban Serghei în numele inculpatului le-a contestat cu recurs ordinar, unde a solicitat casarea acestora și pronunțarea unei hotărâri de achitare pe motiv că acțiunile lui Șendrea Dorel nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

În argumentarea cererii de recurs s-a invocat următoarele:

- la materialele cauzei nu există nici o probă care ar confirma că carcasele depistate la Șendrea D. îi aparțin lui G. Macari și nu lui I. Crîșmari care l-a rugat pe primul să-i ia carcasele sale și ale altor persoane, care dețineau cotă valorică în aceste sere pentru a le depozita pe terenul inculpatului;

- nu au fost stabilite și audiate alte persoane care au mai luat carcase pentru sere, or nu este exclus ca celelalte 126 de persoane care nu au vîndut cota valorică pe care o dețineau în sere, au și luat bunul ce le aparținea;

- examinarea unilaterală și neobiectivă a cauzei a dus la condamnarea ilegală a lui Șendrea D., iar sentința adoptată este contrară prevederilor art.389 alin.(l) Cod de procedură penală, fiind bazată pe presupuneri, or în speță nu s-a stabilit cine este proprietarul și care este prețul acestor carcase.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 iulie 2014, recursul declarat a fost admis, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a constatat că Curtea de apel examinînd cauza nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, adoptînd o hotărîre care nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Totodată, Colegiul lărgit a statuat că instanța care a examinat cauza în ordine de apel nu a fost compusă potrivit legii, fiind încălcate prevederile art. 30 și 31 Cod de procedură penală.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2015, apelul avocatului Golban Serghei în numele inculpatului a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Șendrea Dorel a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

9. Colegiul penal, în urma analizei probelor prezentate, efectuînd o nouă apreciere a acestora, a ajuns la concluzia că Șendrea Dorel învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(4) Cod penal, urmează a fi achitat din motivul că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, s-a reținut, că din declarațiile părții vătămate și a martorilor nu a fost posibil de stabilit care este prețul unei sere, precum și prețul real al unei carcuse, partea acuzării neprezentînd probe în confirmarea valorii bunurilor sustrase, cantitatea acestora și dovada că acestea aparțin anume părții vătămate Gh. Macari, or sarcina probațiunii revine acuzării, iar de situația îndoielnică beneficiază cel acuzat.

În continuare Colegiul penal a statuat că potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului rezultă, că pe terenul examinat sunt niște fragmente din carcasa de fier, iar conform contractului de vânzare-cumpărare neautentificat notarial, proprietar al carcасelor pentru sere cu suprafața de 6500 m.p., este Ion Macari și nu Gheorghe Macari, care a fost recunoscut parte vătămată. Totodată, din certificatul de proprietate privată nr.514 (f.d.125-132 vol.II), rezultă, că proprietarii ai clădirilor, edificiilor și serelor sunt 344 de persoane, inclusiv și inculpatul Șendrea Dorel, iar conform copiei dosarului cadastral și contractului de vânzare-cumpărare, din 06.06.2011 (f.d.98-109 vol.II), proprietar al lotului agricol, depozit, construcție agricolă, agroindustrială este Ciupac Oleg, care la 15 februarie 2012 a întocmit o declarație autenticată notarial precum că în baza autorizației de demolare eliberate de Primăria com. Tohatin, serele urmează să fie demolate și ridicate de către proprietari (f.d.122).

Așadar, instanța de apel a concluzionat, că acuzarea n-a prezentat probe concludente și pertinente ce ar confirma că bunurile care se indică că au fost sustrase de către inculpat aparțineau anume părții vătămate Macari Gheorghe, la fel nu au fost prezentate probe ce ar confirma valoarea bunurilor sustrase, care este un semn calificativ al componenței de infracțiune, care prevede răspunderea pentru sustragere, ce se determină conform art. 126 Cod penal.

10. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și menținerea sentinței, argumentând următoarele:

- instanța de apel a dat o apreciere eronată unor probe, care nu corespund circumstanțelor de fapt ale cauzei și nu a supus analizei toate probele cuprinse în materialele dosarului;

- acuzarea a prezentat probe pertinente care confirmă quantumul prejudiciului cauzat lui Macari Gheorghe, precum și faptul că bunurile sustrase aparțineau anume acestuia, fapt confirmat atât de partea vătămată cât și de inculpat, or primul a explicat că la momentul procurării carcасelor dînsul neavînd buletin de identitate a înregistrat contractul pe numele fratelui său Macari Ion;

- dispozitivul deciziei contravine cu partea motivată, deoarece în descriptiv instanța indică că Șendrea D. a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (1) Cod penal, iar în dispozitiv conchide că inculpatul urmează a fi achitat în comiterea infracțiunii prevăzute de alin. (4) al art. 186 Cod penal;

- din textul deciziei rezultă că instanța de apel totuși a conchis că Șendrea D. a comis o faptă ilegală, însă l-a achitat pe motiv că acțiunile sale nu întrunesc elementele infracțiunii.

11. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Drept temei pentru recurs procurorul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, adică cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, temeuri care nu și-au găsit confirmarea la examinarea prezentului recurs.

Analizând textul deciziei recurate în raport cu motivele invocate de acuzatorul de stat Colegiul penal conchide că, Curtea de Apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, corect apreciind probele administrate, și constatând că învinuirea n-a prezentat probe incontestabile de acuzare a lui Șendrea Dorel în cele incriminate, just a concluzionat că acesta urmează a fi achitat pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Probele administrate de organul de urmărire penală și susținute de acuzatorul de stat, puse la dispoziția instanțelor judecătorești ierarhic inferioare, nu dau temei la o stabilire sigură a vinovăției lui Șendrea Dorel în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel corect a menționat, că *"acuzarea nu a prezentat probe concludente și pertinente care ar confirma că bunurile care se indică că au fost sustrase de către inculpat aparțineau anume părții vătămate Macari Gheorghe, la fel nu au fost prezentate probe care ar confirma valoarea bunurilor sustrase, care este un semn calificativ al componenței de infracțiune, care prevede răspunderea pentru sustragere."*

Mai mult, Curtea de Apel corect a conchis că instanța de fond în sentința adoptată a cărei menținere se solicită de acuzatorul de stat, și-a combătut concluzia că inculpatul a comis o faptă penală, menționând în acest sens *"la materialele cauzei nu există nici o probă care ar confirma că bunurile sustrase fiind demolate, demontate și deteriorate în general au vre-o valoare."*

Astfel, instanța de apel just a reținut că învinuirea adusă lui Șendrea Dorel nu este bazată pe probe directe ce ar confirma vinovăția acestuia, iar potrivit art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 Cod de procedură penală, sentința

de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător.

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului. În acest aspect, Colegiul penal corect a concluzionat, că fapta pentru care Șendrea Dorel a fost pus sub învinuire nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Instanța de recurs respinge argumentul procurorului referitor la faptul că acuzarea a prezentat probe care confirmă cuantumul prejudiciului cauzat lui Macari Gheorghe, precum și că bunurile aparțineau anume acestuia, or Curtea de Apel corect a relevat la acest capitol că potrivit actelor cauzei și anume contractului de vânzare-cumpărare neautenticat notarial, proprietar al carcaselor pentru sere cu suprafața de 6500 m.p. este Ion Macari, dar nu Gheorghe Macari, care a fost recunoscut în calitate de parte vătămată.

Totodată Colegiul penal analizând materialele cauzei constată următoarele:

Potrivit contractului de vânzare -cumpărare nr. 3926 din 31.07.2008 (f.d. 8-88, vol. II), proprietar al construcțiilor agricole cu nr. cadastral 0146119.190.01 cu suprafața de 11239,7 m.p., situate în mun. mun. Chișinău, com. Tohatin, str. Sf. Vinere, nr. 15, a devenit Dodon Alina.

Ulterior, prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 1632 din 10.04.2009 (f.d.101-104, vol. II) construcția agroindustrială cu nr. cadastral 0146119.190.01 cu suprafața de 11239,7 m.p., a fost înstrăinată cet. Dobrojan M., iar acesta la rândul său, prin contractul nr. 3632 din 06.06.2011, autenticat de notarul public Pancova N., a înstrăinat această construcție lui Ciupac Oleg (f.d.107-109, vol. II).

Așadar, reieșind din contractele de vânzare cumpărare autentificate notarial, precum și din Extrasul din Registrul Bunurilor Imobile (221-250, vol. I) rezultă că unicul proprietar al terenului agricol, precum și a construcțiilor agroindustriale cu nr. cadastral 0146119.190.01, este Ciupac Oleg. Totodată, potrivit Certificatului de proprietate privată nr. 514 (f.d.125-132, vol. II) Șendrea D. deține cotă valorică din clădirile și edificiile sovhozului "Valea Trandafirului", inclusiv și din sere.

Reieșind din cele menționate mai sus, Colegiul conchide că concluzia instanței de apel precum că acuzatorul de stat nu a prezentat probe, care

confirmă că bunurile sustrase aparțineau anume lui Macari Gheorghe - care a fost recunoscut parte vătămată în prezenta cauză penală, este întemeiată.

Cît privește afirmația acuzării precum că prejudiciul cauzat prin acțiunile lui Șendrea D. a fost confirmat prin probe pertinente, Colegiul îl respinge ca neîntemeiat, or, atît la urmărirea penală, cît și în cadrul cercetării judecătorești nu s-a dispus efectuarea unei expertize în urma căreia s-ar fi putut stabili cu exactitate prețul unei carcase, fapt care ar fi permis instanței să concluzioneze care este prejudiciul cauzat prin acțiunile inculpatului și dacă în general a fost cauzat un atare prejudiciu ținînd cont de faptul că serele au fost demolate și dezasamblate.

Așadar, pornind de la cele menționate, instanța de recurs conchide că acuzarea nu a prezentat probe care ar confirma *cantitatea și prețul bunurilor care se pretind a fi sustrase*, or, din declarațiile lui Macari Gh. rezultă că o parte din serele pe care le-a procurat le-a transportat într-un alt loc, iar o altă parte din cauza timpului au rămas demontate în com. Tohatin (f.d.160, vol. I).

La fel, Colegiul penal conchide că acuzarea nu a prezentat probe pertinente și concludente, care ar permite instanței să concluzioneze că carcusele depistate pe terenul lui Șendrea Dorel nu aparțineau acestuia și lui Crîșmari Ion, or inculpatul fiind deținător al cotei valorice conform Certificatului de proprietate nr. 514 din 18.05.2000, era proprietar a unei părți din aceste sere. La acest capitol, instanța mai reține și declarațiile martorului Crîșmari Ion, care a relatat că auzind despre faptul că serele sunt dezasamblate și acestea sunt sustrase de careva persoane, din motiv că nu avea posibilitate să-și ia partea din sere care îi aparține conform cotei valorice l-a rugat pe Șendrea D. să ia carcusele pentru a le depozita (f.d.218, vol. I).

Un alt argument invocat de recurent este acela că dispozitivul deciziei contravine cu partea motivată, însă Colegiul analizînd textul deciziei contestate nu a regăsit o atare concluzie la care face referire procurorul și anume –privind vinovăția lui Șendrea D. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, or instanța ierarhic inferioară în partea descriptivă expunîndu-și argumentele care au servit la adoptarea hotărîrii de achitare a menționat că acuzarea nu a prezentat probe care ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Reieșind din cele menționate Colegiul respinge ca neîntemeiat și argumentul acuzării precum că instanța de apel totuși a conchis că Șendrea D. a comis o faptă

ilegală, însă l-a achitat pe motiv că acțiunile sale nu întrunesc elementele infracțiunii.

Rezumând cele relatate Colegiul penal ajunge la concluzia că argumentele recurentului, precum că instanța de apel a apreciat incorect și unilateral probele administrate în cauză nu au nici un suport legal, iar instanța de apel examinând apelul avocatului Golban Sergheri s-a pronunțat argumentat asupra motivelor invocate de apelant în cererea de apel precum și a făcut o analiză amplă a probelor acumulate pe cauză, a indicat pentru care motive s-au admis unele probe și s-au respins altele. Toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Dezacordul autorului recursului cu aprecierea probelor de către instanța de apel, nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

Colegiul menționează că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care este de competența instanțelor de fond și apel. La etapa recursului ordinar instanța de recurs nu efectuează un control asupra fondului cauzei, ci verifică aplicarea corectă a normelor de drept material și de procedură față de faptele constatate de instanța de fond ori, după caz, de instanța de apel, care se efectuează numai în limita temeiurilor formulate în recurs și numai în acest aspect este competentă a se pronunța.

Prin urmare, Colegiul constată ca întemeiate concluziile instanței de apel referitor la achitarea inculpatului, concluzii care, cum s-a menționat mai sus, detaliat sînt motivate și se bazează pe aprecierea obiectivă și sub toate aspectele a probelor administrate în cauză.

Astfel, Curtea de Apel corect a conchis că învinuirea adusă lui Șendrea Dorel nu este bazată pe probe incontestabile directe și pertinente ce ar confirma vinovăția acestuia, iar potrivit art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, cînd toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului. În acest aspect, instanța de apel corect a concluzionat, că fapta lui Șendrea Dorel nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal.

În această ordine de idei, Colegiul penal, enunță că temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură, nu și-au găsit confirmarea în recursul declarat de acuzatorul de stat și acesta urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

12. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui *Șendrea Dorel Lavrentie*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată la 17 decembrie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti